

KULTÚRA

Székelyföld hitet, erőt és gyökeret adott, Magyarország pedig szárnyakat

VÁGI BARBARA / 2021.01.26. 20:57

Tizenkilenc évesen egy hátzissákkal a hátán, kezében egy kék virággal állt a józsefvárosi piac előtt Benedekffy Katalin. Egy seftes busszal érkezett Temesvárról, mert elhatározta, Magyarországon szeretne tanulni. Rengeteget tanult, küzdött, mert – ahogy mondja – hajtotta valami. Mesterei – Tokody Ilona, Laki Krisztina és a világhírű mezzoszoprán, Hamari Júlia – segítették a pályáján. Azóta nemcsak Magyarországon lett híres énekművész, hanem fellépett Amerikában, Svájcban, Ausztriában, Izraelben, Németországban és Spanyolországban is. A járvány miatt elmaradt egy moszkvai koncertje és egy ausztráliai kilencállomásos turnéja. Most az Operettszínházban próbál – a tervek szerint márciusban mutatják be a Nine című darabot. De amint megnyílnak a színházak, a Soproni Petőfi Színházban a Stabat Mater énekli. Egészen különleges ez az előadás, mert szimfonikus zenekar kíséri, a színpadon pedig egy csodálatos, szakrális balettelőadást láthat a közönség. Benedekffy Katalin azt mondja: rendszeresen hazalátogat Nagygalambfalvára, ahol született. Otthon feltöltődik, beszélget az emberekkel, meghallgatja őket, hogyan látják a világot az ottaniak, aztán felmegy a Madarasi Hargitára és énekel. Úgy érzi: ott, a hegyen közelebb van Istenhez. Interjú Benedekffy Katalinnal.

Azt nyilatkozta egy helyütt, hogy ha hazamegy, akkor minden alkalommal felmegy a Madarasi Hargitára – ahogyan most karácsonykor is megette. Miért fontos ez önnek?

Évekkel ezelőtt élet-halál között feküdtem a zalaegerszegi kórházban. Az orvosok félig már lemondtak rólam. Egy éjszaka, amikor nem tudtam, hogy megélem-e a másnapot, megfogadtam, hogy ha az Isten megsegít, és életben maradok, minden évben felmegyek a Fogarasi-havasokra, a Madarasi Hargitára és Csiksomlyóra is ellátogatok. Meggyógyultam, és azóta soha nem hagyom ki ezeket az utazásokat.

Ha felmegyek a hegyekbe, mindig megnyugszom és feltöltődöm. Azt érzem, hogy közelebb vagyok az égiekhez, és kicsit beszélgethetek Istennel.

Most is megettem, karácsony után. Gyönyörű volt. Nagygalambfalván – ahol a szüleim élnek – eső esett, fent a hegyekben viszont hó hullott. Lenyűgöző volt. Kihajoltam az autó ablakán, és önfeledten énekelni kezdtem. Persze, kicsit meg is hűlt a torkom, de gyorsan meg kell gyógyulni, mert már elkezdődtek a próbák az Operettben.

Benedekffy Katalin, énekművész / FOTÓ: TALÁN CSABA

Milyen darabban készülnek?

A Nine című darabot próbáljuk. Federico Fellini Oscar-díjas 8 és ½ című remekműve alapján írta Arthur Kopit és Maury Yeston a musicalt, amelyet az Operettszínház műsorra tűzött. A mi bemutatónk különlegessége az, hogy lesz benne néhány rész, amely csak a filmben volt, az eredeti darabban nem – vagyis, most a színpadi előadás ősbemutatójára készülünk, amelyet várhatóan március végén mutatunk be. Természetesen, a járványhelyzet miatt még nem lehet pontosan tudni, hogy valóban be tudjuk-e mutatni a musicalt, de a próbák már zajlanak. Sajnos sok előadásom félbe maradt tavasz óta a járvány miatt.

Például a Stabat Mater a Soproni Petőfi Színházban. Ha jól tudom, a bemutatót még meg tudták tartani, de a járvány miatt többször már nem játszhatták az előadást, amely valóban egy sajátos helyzetben született, amikor tényleg szükség van az egyetemes értékekre. Önnek mit adott ez a különleges előadás?

A Stabat Mater az egyik legszebb Mária-himnusz. Amikor klasszikus éneket tanultam, már akkor énekeltem a Stabat Materből több részt. Nagyon szeretek ugyanis oratóriumokat énekelni - Bachtól, Handeltől és sok más szerzőtől énekeltem vallásos műveket. Egészen másfajta hangképzést igényel – s talán másfajta embert is. Míg az operában az ember a játékaival is segíti az előadást, az oratóriumoknál csupaszon áll a színpadon, és csak a hangjával varázsol. Ez is éppen olyan, mint amikor felmegyek a Fogarasi-havasokra, ott állok kétezer méter magasan, és énekelni kezdek.

A SOPRONI ELŐADÁS PEDIG EGÉSZEN KÜLÖNLEGES. SZIMFONIKUS ZENEKAR KÍSÉR ÉS A SZÍNPADON CSODÁLATOS, SZAKRÁLIS BALETTELŐADÁST LÁTHAT A KÖZÖNSÉG. TELJESEN MÁS VILÁGBA KERÜL A NÉZŐ.

A gluténmentes lisztől a natúrkozmetikumig minden egy helyen

Te is a fotelből intézed a bevásárlást? Szerezz be mindent egy helyről, ami

HIRDETÉS

Készüljön a téli közvezetményvel

Új BMW-je mellé akár 33% áronnyel választhat téli kerekeket.

HIRDETÉS

Online koncertek reggeltől estig a Műpából

>>>

HIRDETÉS

[related]

A bemutatón érzetem is, hogy az emberek végig jönnek velünk, az egész előadásom át. Lélegzetelállító atmoszféra jött létre. Azt hiszem, teljesen újszerűt alkottunk. Soha nem volt még ilyen előadásom.

FOTÓ: TALÁN CSABA

Nagyalambfalván született. Mikor figyeltek fel a szülei a különleges tehetségére?

Úgy mondják a szüleim, hogy előbb énekeltem, mint beszéltem. De valóban így volt. Az én családom egy igazi nótafa, mindenki énekel - főként népdalokat -, mindenkinek jó hangja van, de elsősorban édesanyám istenáldotta tehetség. Emlékszem, egészen kicsi lány voltam, édesanyám fűdetett, és közben a Kőműves Kelemet énekelte nekem, amit azóta is tudok. Nagybátyám, Kányádi Sándor - Kossuth-díjas erdélyi magyar költő - pedig verseket mondott nekem. Lényegében az egész gyerekkorom a versek, zenék, nóták, népdalok világában telt. Édesanyám a helyi művelődési ház igazgatója volt, és már háromévesen népdalokat énekeltem a színpadon különböző fesztiválokon. Én voltam a fő attrakció - hiszen ki sem látszódtam még a földből, olyan kicsi voltam. Ez volt a gyerekkorom. Nekem a színpad volt a játszótér. A világ legtermészetesebb dolga volt, hogy énekelek. Anyóira a zenében éltem, hogy például a tanulásban is a zene segített. Nagyon nehezen tanultam meg románul. Édesanyám kitalálta, hogy dallamot költ egy-egy román versre. Így könnyen megtanultam. Amikor az iskolában felelni kellett, azt mondtam: én inkább elénekelném a verset.

Akkor ezek szerint gyerekkorától zenei pályára készült?

Ó, egyáltalán nem. Jó tanuló voltam mindig, Székelykeresztúron biológia-kémia szakos osztályba jártam. Kémiából országos versenyeket nyertem. Sokáig orvosnak készültem. De az énekes és a prózai vonalon is sikereket értem el már gyerekként: több ének- és versmondó versenyt megnyertem. Elgondolkodtam, hogy érdemes lenne inkább az énekléssel foglalkozni. Így indultam el ezen a pályán. Milyen érdekes az élet, amikor Budapestre kerültem a Pesti Magyar Színház akadémiájára, az öltöztetőm lánya bukásra állt kémiából, és én korrepetáltam. Végül a kislány négyessel zárta az évet kémiából.

FOTÓ: TALÁN CSABA

Tizenkilenc évesen jött Budapestre – mi várt önre a magyar fővárosban?

A Temesvári Magyar Színháznál voltam segédszínész. Sok lehetőséget kaptam, jól éreztem magam a színházban, de éreztem, többre vágyom. Felvettem az októberi fizetésemet, vettem egy buszjegyet – persze, nem a hivatalos járatra, hanem egy seftelős buszra, mert az volt a legolcsóbb. A járat Aradon állt meg, aztán pedig Budapesten, a Józsefvárosi piacon.

Hajnali öt órakor szálltam le Józsefvárosban, a hátamon egy hátizsákkal, és fogalmam sem volt, hogy mit eszem, hol alszom majd este. Ezt soha nem felejttem el.

Az egyik utastársam megkérdezte, hogy miért jöttem Magyarországra: „hogy Magyarországon lehessen magyar színésznő” – válaszoltam. Aztán eltűnt néhány percre, befutott a piacra, és az egyik virágosnál vett egy valószínűtlenül kék színű krizantémet. Odaállt elé, és azt mondta: „sok szeretettel a leendő művésznőnek”. Egészen abszurd volt a helyzet: ott álltam hajnalban a Józsefvárosi piac előtt egy hátizsákkal a hátamon, kezemben egy kék krizantémmal. És persze, nem tudtam, mi lesz velem. Húsz év után elmeséltem ezt a történetet az egyik rádióban. Kiderült, hogy az a férfi, aki virágot vett nekem, később az egyik hajdúsági településen lett polgármester.

Bátor volt, ez kétségtelen...

Van az a mondás a lóról: „nem bátor, csak vak” ... hogy én bátor voltam-e vagy vakmerő, nem tudom, de azt éreztem, szenvedélyesen hajít valami. Küzdöttem. Egész nap telefonáltam, vettem egy Expressz újságot és egy telefonkártyát. De nem sikerült semmi. Már délután négy óra volt, és még mindig nem volt hol laknom. Egy névvel beszéltem telefonon, aki már kiabált, hogy „értse meg, nincs kiadó szobám”. Megkérdeztem: de ágya azért csak van, nem? Kiadó ágya volt. Így kezdtem a karrieremet a József körúton. Egy öreg névvel és két pincsikutyával laktam egy szobában. A néni aludt az egyik ágyon, én a másikon. Azt szoktam mondani, hogy innen szép felállni és győzni.

FORRÁS: BENEDEKFFY KATALIN

A József körüti ágybérletből aztán eljutott a világ nagy színpadaira: Amerikában, Svájcban, Ausztriában, Izraelben, a Kanári-szigeteken, Németországban és Spanyolországban is énekelte. Melyik volt az ön számára a legkülönlegesebb?

A legnagyobb élmény az volt, amikor egy nemzetközi csapattal egyedüli magyarként Montrealban léptünk fel az ottani filharmonikusokkal. Hétezer ember tombolt. De hasonlóan fantasztikus élmény volt Torontóban a Roy Thompson Hallban énekelni. Felejthetetlen, amikor a bécsi Staatsoperrel együtt izraeli turnén voltunk. Nagy megtiszteltetés volt velük együtt fellépni. A moszkvai turné is óriási élmény volt, ahol Magyarországot képviselhettem, de játszottam a Kolozsvári Magyar Operában is - énekeltem Báthoryt és Maricát. Ez meghatározó emlék, nemcsak azért, mert lényegében otthon voltam, hanem azért is, mert Nagyalambfalváról, ahonnan származom, két busszal jöttem az emberek. Beöltöztek székely ruhába, úgy ülték végig az előadást. Amikor vége lett, és a közönség már szállingózott ki a teremből, a nagyalambfalviak feljöttek a színpadra – a polgármester és a pap is közöttük volt -, és édesanyám vezényletével elénekeltek egy imát: „Áldjon meg téged, áldjon az Úr”. Anyyira meghatódtam, hogy zokogni kezdtem. Ott álltam a Kolozsvári Magyar Opera színpadán a Báthory díszletében, mögöttem székely ruhába öltözött emberek, és azt éneklük nekem, hogy Áldjon meg téged az Isten. Nagyon megindító emlék.

Középen Benedekffy Katalin - a kanadai koncert után / FORRÁS: ING. WOLFGANG MAYER, 3106 ST. POELTEN - AUSTRIA/ING. WOLFGANG MAYER

A Báthory Erzsébet című musical-operát a Margitszigeti szabadtéri színpadon mutatták be. Hogyan találta meg a főszerepet?

Kolozsváron voltam éppen opera-előnéklésen, és azt mondták, hogy elküldik az anyagomat Bán Teodórának, aki a producere a Báthory Erzsébet című előadásnak. Éppen jöttünk vissza Budapestre, amikor megcsörrent a telefonom. Bán Teodóra hívott, és azt mondta:

“ *Katikám, te vagy az, akit keresünk.* ”

Látott több felvételt rólam, és engem képzel el Báthory Erzsébet főszerepére. Meghallgattam az anyagot, és azt mondtam, hogy ez másfajta éneklést kíván, mint amit én szeretek és tudok. Azt válaszolta, hogy semmi baj, úgy írják át, ahogy szeretném. Ez végtelenül megható volt. Át is írták az anyagot az én hangomra: több mint két és fél óktávot éneklek a darabban. Bagó Bertalan a rendező, aki lényegében rám szabta az egész darabot.

Már beszéltünk a járványhelyzetről, hogy több előadása félbe szakadt, de lelkileg hogyan élte meg a karantént?

Az első hetekben végtelenül nehezen éltem meg. Fel sem fogtam, hogy mi történt. Március 15-én lett

volna több koncertem Erdélyben, már úton voltunk, amikor szóltak, hogy elmarad. Visszafordultunk. Felúton jártunk Budapestre, lemondták a moszkvai és az olasz koncertemet, és bejelentették, hogy elmarad az ausztráliai kilencállomásos turném is. Teljesen kétségbe estem. Aztán ahogy telt az idő, egyre több dolog jutott eszembe. Könyvet írok, CD-t tervezek, felvételiztem a Kolozsvári Egyetemre, pedagógiát, pszichológiát és zenét tanulok. Egyre mélyebben kezdtem ázni saját magamban. Eddig csak futottam, rohantam, dolgoztam, azon járt az agyam, hogy hogyan lehetne mindig jobb és jobb egy-egy előadás. Nem álltam meg egy pillanatra sem. Ki vagyok én? Hol a helyem a világban? Mik az igazán fontos dolgok az életemben? Rengeteget beszélgettem néten, telefonon keresztül a szeretteimmel, és ezek a beszélgetések mélyebbek, másabbak voltak, mint a korábbi időszakokban. Azt érzem, más síkra helyeztem a saját életemet – erre adott lehetőséget a karantén.

FORRÁS: BENEDEKFFY KATALIN

Miközben bejárta a világot, mindig visszatér Erdélybe – nemcsak hazajár, hanem segít is a helyi fiataloknak. Például szorgalmazta, hogy elinduljon egyfajta zenei oktatás Nagyalambfalván. Milyen eredménye van a törekvésének?

VÉLEMÉNYEM SZERINT NAGYON FONTOS, HOGY A GYEREKEK TANULJANAK ZENÉT. A ZENE AD EGY ALAPOT, AMELLYEL MÁSKÉNT TÁJÉKOZÓDNAK A VILÁGBAN.

Két évvel ezelőtt ünnepeltem a Budapestre érkezésem huszadik évfordulóját. Rendeztem egy galavacsorával összekötött ünnepséget ahová rengeteg embert meghívtam – több mint százán voltak: barátok, énektanárok, zenésztársak, rádiósok, újságírók. Rendkívül fontos, hogy hangsúlyozzam:

A SIKER SOHA NEM EGY EMBER EREDMÉNYE. NAGYON SOKAN SEGÍTETTÉK A PÁLYÁMAT, SOK JÓ EMBERREL TALÁLKOZTAM AZ ELMÚLT KÉT ÉVTIZEDBEN.

A mestereim rengeteget adtak: a világhírű mezzoszoprán, Hamari Júlia, de tanultam Laki Krisztinától és Tokody Ilonától, Dorothea Schwarzról, Bill Giraldtól, Andrejcsik Istvántól. Szóval, ezzel a kis ünnepséggel köszöntem meg mindenkinek, aki segített. Azt mondtam nekik, hogy hála Istennek mindennem megvan, senki ne hozzon ajándékot, hanem amit könyvre, virágra, vagy bármilyen más ajándéokra költene, dobja be egy dobozba, mert ezzel támogatnám a nagyalambfalvi zeneoktatást. Szép összeg gyűlt össze. A dobozt átadtam a polgármesternek és a tiszteletesnek. Nagy öröm, hogy most már két éve fúvóscsoport működik Nagyalambfalván, karácsonykor is szép műsorral lepték meg a helyieket.

Nagyalambfalván sztárként néznek önre, vagy ön továbbra is a Kata, aki ott nevelkedett?

Amikor otthon vagyok, mindig elmegyek az istentiszteletre. Tudniillik, református vagyok. A tiszteletes úr általában felszólít, hogy: „Katókám, Isten hozott itthon, kérlek, szőlj pár szót a gyülekezethez”. Mindig elérékenyülök, amikor otthon vagyok. Ott ülnek a szeretteim, az ismerőseim. Amikor vége az istentiszteletnek, és megy ki a tömeg a templomból, mindenkiel kezet fogok, és váltok néhány mondatot. Egyszer egy idős ember, a kilencvenéves Dénes bácsi jött oda hozzám, hogy „jaj, de jó, hogy láttak, édes lelkem. Ugye, megismersz?” Elsírtam magam, hát, hogyne ismerném meg, Dénes bácsi - mondtam. Ő azt válaszolta, hogy nem is gondolta volna, hogy még emlékszem rá, hiszen bejártam a világot, rengeteget lát a tévében, hall a rádióban, és azt gondolta, hogy biztosan elfelejtettem már őt. Biztosítottam arról, hogy soha nem feledkezem meg az otthoniakról, és a szivemben őrzöm őket, bárhol járok a világban. Nagyon jó otthon lenni. Feltöltkeztem. Meglátogatom a szeretteimet.

SZÜKSÉGEM VAN A TALÁLKOZÁSOKRA, BESZÉLGETÉSEKRE, AZ ÖLELÉSEKRE, A TISZTA EMBERI TEKINTETEKRE ÉS AZ ŐSZINTE, EGYENES SZAVAKRA.

Részt veszek az otthoni közösségi életben. Támogatom a Kányádi Sándor tábort is például. Székelyföld hitet, erőt és gyökeret adott, Magyarország pedig szárnyakat, hogy megvalósítsam az álmaimat. Egy fa is úgy szép, ha a gyökerei jó talajban, rendben vannak. Székelyföldön a talaj nagyon jó. Abba meg lehet kapaszkodni. Mély értékeket hoz magával az ember. Hálás vagyok a szülőföldemnek, az ott élő embereknek, és amennyi erőt ad az Isten, ugyanúgy segítik én is nekik. Bőjte Csaba egyfajta mentorom, nagyon sokat beszélgetek vele. Ha otthon vagyok, felkeressük egymást, ha ő jár Magyarországon, akkor is igyekszünk találkozni. Egy alkalommal bemutatott Budapestten egy ferences atyának. Azt mondta: „atyá, bemutatok neked egy Istenáldotta tehetséget, székelyföld pacsírtáját. Egy hibája van: református az Istenadta”. Persze, neveltünk, mert tudjuk: egy az Isten. Az a lényeg, hogy az ember higgyen Istenben, és helyén legyen a lelke, a szíve.

KULTÚRA

BENEDEKFFY KATALIN

EZ ÉRDEKELNI FOGJA

LIFE

Gyász: elhunyt a legendás magyar tévés

Lánya tudatta a szomorú hírt.

LIFE

Sokkoló fotók készültek Michael Schumacherről, a személyzet egyik tagja csinálhatta

Árulkák a képeket.

Magyar sztárok, akik teljesen meztelenül mutatták meg magukat a rajongóknak

Bódi Sylvi a napokban ruha nélkül fürdött meg a hóban, de nem ő az egyetlen, aki pucéran pózol a közösségi oldalán.

Hozzá illő nyeremények a Chio-val

Most extrém sport csomagot nyerhetsz

HIRDETÉS

[related]

ORIGO

